

مرور مهم‌ترین رخدادهای ۲۰۱۷

سال شوک و شگفتی و انتخابات

سال ۲۰۱۷ در حالی به پایان رسید که حامل اتفاقات مهمی برای جهان بود؛ از تشدید بحران‌های انسانی گرفته تا پیروزی‌های نظامی

در سوریه و عراق و شکل‌گیری تحولات سیاسی از طریق انتخابات و همه‌پرسی.

ترامپ سوگند یاد کرد: دونالد ترامپ در ۲۰ ژانویه به عنوان چهل و پنجمین رئیس‌جمهور آمریکا سوگند یاد کرد.

مذاکرات بریگزیت: در ۲۹ مارس لندن اقدامات برای خروج از اتحادیه اروپایی را آغاز کرد که این امر ۹ ماه پس از همه‌پرسی پیرامون جدایی از اتحادیه اروپایی صورت گرفت و دودستگی را نیز در انگلیس به دنبال داشت.

زلزله سیاسی در فرانسه: در هفتم مه اماتول مکرون، شخص میانه‌رو حامی اروپا در انتخابات ریاست‌جمهوری پیروز شد.

انتخابات ریاست‌جمهوری ایران: در انتخابات ریاست‌جمهوری ایران در ۲۰ مه، حسن روحانی با کسب ۵۷/۱ درصد آرای مردم پیروز شد.

حمام خون در کابل: در ۳۱ ماه مه یک مهاجم انتحاری با یک تاکتر سوخت مملو از مواد منفجره خود را به نزدیکی سفارت آلمان در کابل رساند. در این حمله دست کم ۱۵۰ نفر کشته و ۲۵۰ تن دیگر زخمی شدند.

محاصره قطر از سوی کشورهای عربی: در پنجم ژوئن، ریاض و هم‌پیمانان عربی‌اش روابط خود با قطر را به اتهام حمایت این کشور از تروریسم قطع کردند.

ولیعهدی صدامک: محمد بن‌سلمان ۳۲ ساله در ۲۱ ژوئن طی کودتایی عموزاده خود «محمد بن‌یائف» را برکنار کرد و خود جای او نشست.

بحران روهینگیاه: در اواخر آگوست ارتش میانمار حملاتی به روستاهای روهینگیاداشت. بیش از ۶۵۰ هزار تن از مسلمانان روهینگیاز میانمار به بنگلادش گریختند.

تشدید بحران با پیونگ‌یانگ: در سوم سپتامبر، کره‌شمالی آزمایش هسته‌ای خود را انجام داد که قوی‌ترین آزمایش در سلسله‌آزمایش‌های موشکی بود که اخیراً شدت یافته‌است.

همه‌پرسی استقلال کردستان عراق: همه‌پرسی جنجالی برای جدایی کردستان عراق در ۲۵ سپتامبر برگزار شد. دولت فدرال عراق این همه‌پرسی را غیرقانونی دانست. از نبعات این همه‌پرسی جنجالی، حذف مسعود بارزانی از ریاست اقلیم کردستان و سیطره نیروهای عراقی بر بخش‌های وسیعی از مناطق مردم‌نازعه در شمال کشور بود.

همه‌پرسی کاتالونیا: همه‌پرسی استقلال کاتالونیا در اول اکتبر توسط حکومت کاتالونیا برگزار شد اما دولت اسپانیا با غیرقانونی خواندن همه‌پرسی کاتالونیا، خواستار برگزاری انتخابات زودهنگام در این منطقه خودمختار شد.

تیراندازی مرگبار در لاس‌وگاس: دوم اکتبر مرگبارترین تیراندازی در تاریخ معاصر آمریکا و در جریان یک جشنواره موسیقی در شهر لاس‌وگاس در ایالت نوادا به‌وقوع پیوست که در پی آن ۵۹ نفر کشته شدند.

آزادی الرقه: در ۱۷ اکتبر شهر الرقه، پایتخت خلافت خودخوانده داعش در سوریه پس از ۴ سال اشغال به‌دست تروریست‌ها به طور کامل آزاد شد.

موفقیت سیاسی شی‌جین‌پینگ: کنگره حزب کمونیست چین در ۲۳ اکتبر برگزار شد. سمت شی جین پینگ برای ۵ سال دیگر نیز تایید شد. علاوه بر این ۳۳۰ نماینده تصمیم گرفتند که نام و ایدیولوژی رئیس دولت و حزب را به عنوان یک دستورالعمل جدید در قانون اساسی خود جای دهند.

استعفای حریری: در چهارم نوامبر، سعد حریری، نخست‌وزیر لبنان تحت فشار مقام‌های سعودی، استعفای خود را از ریاض اعلام کرد اما بالاخره پس از ۱۸ روز و به‌دنبال پادرمیانی فرانسه توانست استعفای خود را پس بگیرد.

سقوط موبایل در زیمبابوه: در ۲۱ نوامبر در پی کودتای نظامی، اربرت موگابه ۹۳ ساله پس از ۳۷ سال حضور در قدرت استعفا کرد.

مرگ صالح: علی عبدالله‌صالح، رئیس‌جمهوری اسبق یمن پس از ائتلاف با عربستان سعودی و پشت‌کردن به همپیمانش، انصارالله، برای کودتا در صنعا تلاش کرد ولی سرانجام در ۴ دسامبر توسط نیروهای یمنی در مسیر فرار به مارب کشته‌شد.

اقدام خودسرانه ترامپ درباره قفس: ترامپ ۶ دسامبر با به رسمیت شناختن قفس به عنوان پایتخت رژیم صهیونیستی، جنجالی را در اقصی‌نقاط جهان بویژه در فلسطین اشغالی به‌پا کرد.

پایان داعش در عراق: بغداد در نهم دسامبر پیروزی بر داعش را بر عراق اعلام کرد اما نظامیان تاکید کردند که این گروه همچنان خطری علیه عراق است.

2017

شاید از همین آغاز سال ۲۰۱۸ میلادی یکی از متداول‌ترین پرسش‌های فانتزی که به ذهن اغلب مردم خطور می‌کند این باشد: چه کشوری قهرمان جام‌جهانی ۲۰۱۸ فوتبال در روسیه می‌شود؟ طبیعی است که هیچ کس حتی ولادیمیر پوتین، شانس‌ی برای قهرمانی تیم‌ملی فوتبال ضعیف روسیه در مهم‌ترین رخداد ورزشی که تاکنون در این کشور برگزار می‌شود قائل نباشد.

اما نه جام‌جهانی فوتبال و نه انتخابات ریاست‌جمهوری ماه مارس، دغدغه اصلی پوتین در سال جدید میلادی نیست، بلکه او به همراه بسیاری از رهبران و استراتژیست‌های جهان، دغدغه‌هایی جدی دربارۀ یک جام‌جهانی دیگر خواهد داشت: جام‌جهانی قدرت ۲۰۱۸!

با همه نابسان‌های اقتصادی، اجتماعی و ناکارآمدی‌های مدیریتی و صنعتی در روسیه امروز، برای نخستین بار پس از فروپاشی اتحاد شوروی در حدود ۳ دهه پیش، یک نفر در کرملین جرات کرده که سلطه غرب را به چالش بکشد؛ دست‌کم در حد فاصل اوراسیا.

قاره ژئوپلیتیک جدیدی که از ادغام قاره‌های آسیا و اروپا، پیرامون بزرگ‌ترین و طولی‌ترین کشور جهان تعریف شده و گستره‌اش از غرب تا شرق اروپا، دریای شمال و دریای مدیترانه و از شرق تا الانسکا به عنوان خاک ایالات متحده و رفته‌رفته دریای چین، از شمال تا قطب شمال و از جنوب تا اقیانوس هند و خلیج‌فارس امتداد می‌یابد. اگرچه ولادیمیر ولادیمیریویچ وارث هر دو امپراتوری فروپاشیده روس‌ها در عصر وادادگی تزاری و سپس حقیقت‌سنجیزی کمونیستی محسوب می‌شود اما او از نظر فکری کاملاً متأثر از جهان‌بینی نسل جدیدی از اندیشمندان نوین روسیه و قفقاز بوده است. به همین دلیل برخلاف اسلافش در سن‌پترزبورگ و مسکو نه از سنت اسلامی پویای برخاسته از حوزه تمدن پارسی و نه انقلاب اسلامی نوین در ایران‌زمین هراسی ندارد؛ برعکس، او به فراست دریافته که این همان نرم‌افزار تمدنی کارسازی است که می‌تواند در صورت به‌روز شدن بدیل نظریه «فتری شدن جهان» باشد و به همین دلیل استعمار غربی از بدو حمله به شرق همواره از اسلام شیعی هراس داشته است. پوتین همچنین فراتر از نظر به‌پردازی صرف با عملگرایی خاص خود در قالب یک ائتلاف نوین اوراسیایی بویژه به لطف بالاترین سطح همکاری و هماهنگی تاریخی در همه زمینه‌ها با محور غرب و شرق آسیا یعنی چین و ایران و اقتصادهای نوظهور مثل هند، برزیل و آفریقای جنوبی، هژمونی جهان غیرغربی را حتی فراتر از آنچه زمانی بلوک شرق کمونیستی خوانده می‌شد تعریف کرده است. همان‌گونه که مخالفان

ترامپ در آمریکا معتقدند، پوتین و دیگر رهبران کاریزماتیک و دوراندیش این ائتلاف اوراسیایی که در کمال خونسردی و با طمأنینه سیاست خود را اعمال می‌کنند، برای افتادن سکان کشتی توفان‌زده غرب به دست ناخدایی نابلد مثل دونالد ترامپ لحظه‌شماری می‌کردند، کسی که درست در نقطه مقابل آنها پرخاشگر، بی‌تجربه، کوتاه‌بین و فاقد شخصیت مرجع باشد. ترامپ طی حضور یک‌ساله‌اش حتی بیش از پیش‌بینی‌های منتقدانش سلطه غرب بر کره خاکی را به خاک سیاه نشانده است. باور کردنی نیست که ایالات متحده ترماییده، تمام ائتلاف‌های ژئوپلیتیک و پیمان‌های بین‌المللی را که آمریکا به‌واسطه نفوذ بر آنها، مدعی نقش رهبری جهان تک‌قطبی بود به چالش کشیده است. تاجر نیویورکی تازه به قدرت رسیده، آمریکا را از پیمان‌های اقتصادی

فراقیانوسی و نفتا که چشم‌انداز سیادت واشنگتن بر اقتصاد ۳‌قاره را تضمین می‌کردند بیرون کشید. همچنین او با ۳ رویکرد خصمانه در قبال اتحادیه اروپا، ناتو و پیمان اقلیمی پاریس، اعتماد دیرین میان ۲ سوی اقیانوس اطلس را که مبنای ائتلاف راهبردی آمریکا و اروپا طی ۲ قرن گذشته و آنچه امروز غرب می‌خوانیم بوده است، ویران کرد.

کار به جایی کشید که پیمان نظامی آتلانتیک شمالی با وجود ساختار مدیریتی کاملاً آمریکایی‌اش به عنوان زیرمجموعه‌ای از ستکام اروپایی پنتاگون، در اوج احساس تهدید اروپایی‌ها از توسعه‌طلبی خرس سبیری، از درون ۲ شقه شده است. با ظهور «پسکود» یا ارتش مشترک اروپا، سران کشورهای اروپای غربی در فلاکت‌بارترین عصر سیاسی خود در تاریخ معاصر، در حال خالی کردن سنگر ناتو هستند، چرا که نمی‌خواهند در جنگ احتمالی میان اوراسیا و آمریکا له شوند.

■ **آمریکا به جای شاخ دم نشان می‌دهد**

ناتو نیز برای فرسار از افول خود در اروپا به کوچ تدریجی از این قاره و یارگیری از اسرائیل و عربستان و اقلمارش پرداخته که آن را به یک پیمان گنگ و غیرراهبردی تبدیل می‌کند. حتی اگر رژیم‌های صهیونیستی و وهابی‌دست‌نشانده غرب در تل آویسو و ریاض در ائتلاف اخیر خود علیه ایران جدی باشند اما هر دو عاقد ملت‌های حقیقی هستند که پشتوانه نیروی انسانی یک جنگ بزرگ منطقه‌ای باشد.

همان‌گونه که دربارۀ بی‌عملی آمریکا مقابل تهدیدات هسته‌ای روزافزون کره‌شمالی، توسعه‌طلبی چین در آب‌های پیرامونی و شکست آشکارش در سوریه شاهد هستیم، تنها سایه‌ای که هژمونی آمریکایی در گوشه و کنار باقی‌مانده است و در چنین وضعی پنتاگون چنان از آزموده شدن در جنگی حقیقی هراس دارد که در رفتاری کاملاً مغایر با ادعاهای ترامپ، مثلاً به جای نشان دادن شاخ‌هایش به ایران، دم خود را نشان می‌دهد و برای حفظ تمه نفوذش در خاورمیانه دست به دامان ماشین جنگی تاکارآمد رژیم عربستان می‌شود، آن دم هر در حالی که رسانه‌های زنجیره‌ای غرب نیز متوجه ریشه‌های سست حکومت ولیعهد متوهم سعودی شده‌اند. با ادامه تشنجی که ترامپ با تصمیم خود برای یهودی‌سازی قدس به جهان عرب وارد کرد، قطعاً ساختارهای سیاسی سست و حکومت‌های عمداً دست‌نشانده و فاسد عربی تاب واکنش‌های عصبی جوامع‌شان را نخواهند

چشم‌اندازی به دنیای ۲۰۱۸

جام جهانی قدرت

را که با افول دلار و یورو و پوند در مقابل یوان چین آغاز شده بود دوچندان می‌کند. در ابتدا این تمهیدی بود از سوی بانکداران صهیونیست لندن و نیویورک تا با در دست گرفتن نبض یک واحد پول بین‌المللی و بدون مرز، فرشر را از زیر پای واحدهای پول ملی کشورها بکشند و حکومت‌شان بر اقتصاد جهانی را تحقق بخشند اما انتقال شتابان فناوری کار را به جایی رسانده که بخش اعظم ارز الکترونیکی در جهان نه به دلار و پوند بلکه به یوان، ین، روبل، روبیه و حتی وون (کره‌جنوبی) تبدیل می‌شود که برخلاف پول آمریکا و انگلیس بدون پشتوانه نیستند و پشتوانه‌شان همچنان طلا و سرریز عظیم صادراتی کشورهای‌شان است.

■ **غرب ۳ شقه**

افول دلار، همان چیزی بود که روتشیلدها و خاندان سلطنتی بریتانیا پیش‌بینی کرده بودند و ریشه همه‌پرسی فرمایشی بریگزیت سال گذشته میلادی نیز در تصمیم آنها نهفته بود. بریتانیای صغیر فرصت را مغتنم شمرد تا بلکه با افول رهبری آمریکا در غرب یاد بریتانیای کبیر را زنده کند. لندن با بریگزیت می‌خواست خود دوباره به جای واشنگتن مرکز فرماندهی غرب و مرکز کاپیتالیسم شود اما خیلی زود دریافت که چنان ضعیف شده که حتی جدایی کامل از اتحادیه اروپا را هم تاب نمی‌آورد. به همین دلیل فعلاً با نخست‌وزیر مونت و در حال بریتانیا دیگر محافظه‌کارش انمود می‌کند. در همان دست‌کم به عصر تاجریسم بازگشته است. در همان حال جرمی کوربین که حزب کارگر را با ساختاری مردمی متحول کرده با اطمینان از اخراج تزا می و محافظه‌کاران از خانه شماره ۱۰ داونینگ در سال جاری سخن می‌گوید. حتی اگر او هم روی کار نیاید، آنچه در عمل در اتفاق می‌افتد این است که بریتانیا دیگر کشور به‌جا نباشد جایی میان اروپا و آمریکا قرار نمی‌گیرد. به عبارت دیگر پیوندهای حیاتی جهان غرب که در ۲ سوی اقیانوس اطلس رو به ضعف نهاده بود در ۲ سوی کاتال مانش هم می‌گسلد. در نتیجه در سال ۲۰۱۸ ما با نخستین نشانه‌های غربی ۳ شقه مواجه می‌شویم که دیگر نمی‌تواند راهبردی مشترک برای کنترل جهان را بی‌بگیرد. غربی که نه با تیم متحد و قدرتمند سابق خود، بلکه با ۳ تضعیف شده در جام‌جهانی قدرت شرکت می‌کند. ضمن اینکه که غیاب تیم‌ملی یانکی‌ها از جام‌جهانی ۲۰۱۸ روسیه نیز می‌تواند نمادی فانتزی از پرت بودن آمریکای ترامپ از معادلات جدید قدرت در جهان به سرعت در حال تحول ما باشد.

میدل ایست آی: ریاض در مسیر انزواست

نشریه انگلیسی «میدل ایست آی» در گزارشی تأکید کرد ناکامی‌های محمد بن‌سلمان، ولیعهد عربستان در منطقه، ریاض را منزوی می‌کند. این گزارش در مقدمه خود آورده، حمله نیروهای انصارالله به کاخ پادشاهی الیمامه در ریاض که در ۱۹ دسامبر صورت گرفت تا

همین ۲ سال پیش غیرقابل تصور بود اما سیاست‌های ضعیف منطقه‌ای و خارجی عربستان‌سعودی اخیراً تا حد زیادی، احترام ریاض را از

بین برده است و این کشور را در منطقه در معرض انزوا قرار داده است. ترکیه در حفظ روابط مثبت با عربستان‌سعودی بسیار مشتاق است پادشاهی عربستان چندان از چنین رویکردی حمایت نمی‌کند و دلیل آن این است که ترکیه به طور محکم در کنار قطر ایستاد و ارتش خود را بعد از بحران دیپلماتیک ماه ژوئن کشورهای شورای همکاری خلیج‌فارس، به قطر اعزام کرد. حضور کم‌رنگ دیپلماتیک سعودی در نشست سازمان همکاری اسلامی یکی دیگر از کناره‌گیری‌های عربستان از اتحاد و یکپارچگی منطقه‌ای است و در واقع این امر نمایانگر نزدیک‌تر شدن ریاض به آمریکا و اسرائیل در منطقه است. رویکرد افراطی عربستان در قبال قطر، موجب هراس دیگر کشورهای شورای همکاری خلیج‌فارس شد و آنها را وادار کرد به دنبال حامیان قدرتمندی در منطقه باشند. به عنوان مثال، کویت بعد از این قضیه، روابط نزدیک‌تر خود را با ترکیه گسترش داد و قصد دارد همکاری نظامی با این کشور را توسعه بخشد. عمان، دیگر کشور شورای همکاری خلیج‌فارس است که روابط

بهتری با ایران در مقایسه با دیگر کشورهای ذرید حاکمیت عربستان، «سعد الحریری» نخست‌وزیر لبنان را وادار به استعفا کرد و عملاً این فرد را مقابل خواست و اراده‌اش در ریاض نگه داشت. همین امر موجب شد نخبگان سیاسی لبنان و عموم این کشور به شیوه‌ای بی‌سابقه در تاریخ روابط ۲ کشور عربستان و لبنان، مقابل ریاض قرار بگیرند. عربستان تنها قدرت‌های منطقه‌ای چون ترکیه و بلکه کشورهای کوچک‌تر را از خود دور می‌کند و همچنین در حال تضعیف وجهه خود در جهان عرب و در میان افکار عمومی عرب است.

آورد. در چنین شرایطی عبدالله دوم، شاه اردن هاشمی که اعتبار خود به عنوان قیم استعماری بیت‌المقدس را با تصمیم واشنگتن از دست داده است، در تقابل با محمد بن‌سلمان، ولیعهد و حاکم بلاننارغ فعلی سعودی که برای بقا دل به ترامپ و داماد اسرائیلی‌اش سپرده است، قرار می‌گیرد. او حالا فقط مکه و مدینه را که مدعی است تحت قلمروی اجدادش بوده است برای ادعای قیمومت دارد، بنابراین قدیمی‌ترین حلقه ثبات در جزیره‌العرب که بر اتحاد مصلحتی خاندان‌های هاشمی و سعودی به فرموده اربابان غربی‌شان استوار بود، از هم می‌گسلد و سال ۲۰۱۸ سالی خواهد بود که عبدالله و پسر سلمان مثل ۲ کفتار گرسنه آرزوی مرگ و فروپاشی قلمروی یکدیگر را خواهند کرد. فقط مساله زمان است که شمال عربستان زودتر توسط شاه اردن بلعیده می‌شود یا اردن توسط سعودی بالا کشیده می‌شود.

■ **دلار از سکه می‌افتد**

اما در داخل آمریکا نیز ترامپ، کشور خود را دچار واگرایی تاریخی کرده و به ابالاتی متفرقه در نزاع بر سر بود و نبود خود در راس قدرت تبدیل کرد است. امروز دیگر بحث تجزیه برخی از این ایالات بویژه کالیفرنیا و تگزاس مانند گذشته تنها یک فرضیه نیست، بلکه روندی محتمل است. امسال انتخابات میان‌دوره‌ای کنگره فرصتی طلایی برای دموکرات‌ها خواهد بود تا از سقوط مقبولیت رئیس‌جمهوری که او را دیوانه و عامل بیگانه می‌خوانند نهایت بهره را ببرند و ترکیب مجالس سنا و خانه نمایندگان را که جمهوری‌خواهان در هر دوی آنها اکثریت را دارند به نفع خود تغییر دهند تا زمینه استیضاح ترامپ را فراهم کنند. این در حالی است که سیاسیون یانکی در عین حال از واکنش غیرمنطقی و خودسرانه ترامپ در استیضاح خود نیز هراس دارند.

تصمیمات و رفتار خلق‌الساعه آخرین خروجی ناقص‌الخلقه دموکراسی بیمار آمریکایی، نه فقط آقایی خود آمریکا، بلکه دلار را هم رسماً از سکه انداخت و مسکه بی‌مرز بیت‌کوین – به همراه ۹ ارز سیاه دیجیتال – افزایشی بیش از ۲۰ برابر طی سال اول ریاست‌جمهوری ترامپ پیدا کرد و اگرچه فعلاً در نهایت در مرز ۱۲ برابر قیمت روزهای پیش از ورود او به کاخ سفید تثبیت شده است اما قطعاً دلار از این گرداب سالم بیرون نخواهد آمد و چین می‌تواند بزرگ‌ترین برنده آشفته‌بازار عصر ترامپ باشد.

حمله اخیر بیت‌کوین، آشفتگی بازارهای مالی

پیشگویی فضایی روتشیلدها

سال گذشته در چنین روزهایی، اکونومیست، نهاد پیشگوی معبدسرمایه‌داری وابسته‌به‌خاندان بانکدار روتشیلده پیش‌بینی کرده بود که «در ۱۰۰ سالگی انقلاب بلشویکی روسیه، انقلاب در هوای سال ۲۰۱۷ موج خواهد زد.» عجیب آنکه کنایه اکونومیست نه گریبان کشورهای اوراسیا بلکه دامن خود آمریکا و اروپا را گرفت که در سال اخیر درگیر ناآرامی‌های اجتماعی پساترامپ، پسابریگزیت و پسالیبرالیسم، اختلافات نژادی، توفان‌های سیاسی و تروریسم سپید، سیاه یا داعشی شدند. کار به جایی رسیده که این نشریه مرجع‌نولیبرالیسم‌بین‌المللی‌با‌تصمیمی‌منطقی مبنی بر پذیرفتن اشتباهات فاحش خود درباره پیش‌بینی روندهای جهانی، امسال در ویژه‌نامه «جهان در ۲۰۱۸» برای پیش‌بینی وقایع سال جدید میلادی از موسسه تامسون رویترز کمک گرفته است. مهم‌ترین موسسه آمار و برآورد‌های اقتصادی جهان که از اواسط قرن نوزدهم توسط شرکای خاندان صهیونیست روتشیلد تأسیس شده بود. تامسون رویترز البته چیزی جز بازی ارتباطی و مشورتی بانکداران لندن با دولت‌های کشورهای وابسته نیست، البته اکونومیست‌ها هم در ویژه‌نامه چشم‌انداز ۲۰۱۸ همانند ویژه‌نامه مشابه پارسال، ناخرسند از واقعبات موجود جهان علیه سرمایه‌داری صهیونیستی و ناتوان از تحلیل حقیقی آنچه در حال به حقیقت پیوستن است، ره افشانه‌زده است. اگر در سال ۲۰۱۷، ویژه‌نامه اکونومیست به طرح جلدی قرون وسطایی با مضمون نگرانی از رفتن اوپاما و آمن‌ت‌ملی روی آورده بود، امسال مهم‌ترین پیش‌بینی خود را نه به کره‌زمین بلکه به مسه و احتمال بهره‌برداری از معادن این قمر زمین توسط بشر اختصاص داده است!

جهان‌کوشه

اردن شایعه کودتای نظامی را رد کرد

در پی اقدام عبدالله دوم، پادشاه اردن برای برکناری ۳ شاهزاده از ارتش این کشور و اعلام بازنشستگی آنها، برخی منابع رسانه‌ای گزارش کردند که این اقدام به دلیل وجود اطلاعاتی از سازمان اطلاعاتی اردن مبنی بر تلاش این افراد برای کودتا در دربار پادشاهی اردن صورت گرفته است. در واکنش به این خبر، دفتر پادشاهی اردن بیانه‌ای صادر و تلاش‌ها برای کودتای ۳ تن از فرماندهان ارتش این کشور با همکاری ولیعهدهای عربستان و امارات را رد کرد.

■ ■ ■

تشدید تدابیر امنیتی

در اروپا در آستانه سال نو

همزمان با برگزاری جشن‌های سال نو میلادی در اروپا، تدابیر امنیتی در کشورهای مختلف این قاره تشدید شد. در آستانه سال ۲۰۱۸ و برگزاری جشن‌های سال نو در اروپا، پلیس مسلح انگلیس در خیابان‌ها به گشت‌زنی می‌پردازد. در همین حال، پلیس فرانسه نیز از استقرار بیش از ۱۰ هزار مأمور پلیس در شهر پاریس خبر داد. در شهر برلین، پایتخت آلمان نیز ۱۶۰ نیروی پلیس اضافی در خیابان‌ها مستقر شدند و همچنین در این شهر نقاط امنیتی و چادرهای صلیب سرخ برپا شده است.

انتقال داعشی‌ها به مکانی نامعلوم توسط آمریکا

بالگردهای آمریکایی در راستای سیاست واشنگتن در حمایت از گروه تروریستی داعش، عناصر مسلح این گروه را از اردوگاه‌السد در جنوب شهر حسکه به منطقه‌ای نامعلوم منتقل کردند. منابع محلی در حومه حسکه تصریح کردند گروه مسلحی که از اردوگاه‌السد منتقل شدند، همان گروهی است که ائتلاف آمریکایی پیش از این آنها را از حومه شرقی دیرالسور منتقل کرده بود. پیش‌تر وزارت دفاع روسیه، آمریکا را به ایجاد پادگانی برای آموزش تروریست‌های داعش در حسکه متهم کرده بود.

■ ■ ■

تیراندازی نزدیک میدان سرخ مسکو

منابع روسی از وقوع تیراندازی در میدان سرخ مسکو خبر می‌دهند. پلیس روسیه می‌گوید یک مرد ناشناس شامگاه شنبه در نزدیکی میدان سرخ مسکو به روی افراد آتش گشود که در پی آن ۲ نفر زخمی شدند. به نوشته خبرگزاری اسپوتنیک، این تیراندازی در پی درگیری بین چند نفر بوده که ضارب نیز از محل متواری شده است. پلیس با بیان اینکه عملیات جست‌وجو برای یافتن مهاجم را آغاز کرده، احتمال داد این تیراندازی به خاطر تأثیرات مصرف الکل بوده باشد.